

หลักการตะอวะฮฺของบรรดานบีและเราะสูล

﴿أصول من دعوة الأنبياء﴾

[ไทย – Thai – ไทแลนด์]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตวัยญีรีย

แปลโดย : อิบรอฮีม สุเซน

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟีกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿أصول من دعوة الأنبياء﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: إبراهيم حسين

مراجعة: فيصل عبدالهادي

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

หลักการตะอฺวะฮฺของบรรดานบีและเราะสูล

ขั้นตอนการตะอฺวะฮฺของบรรดานบี

อัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานบีและเราะสูลด้วยสาเหตุสามประการ

1. ด้วยการเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์
2. ให้ความกระจ่างและชี้แนะแนวทางที่นำไปสู่อัลลอฮ์
3. อธิบายถึงความเป็นอยู่หรือสถานภาพของมนุษย์หลังจากที่ได้ถึงสถานที่ที่ต้องไปแล้ว

ข้อแรก คือการอธิบายเตาฮีดและการศรัทธา

ข้อสอง คือการอธิบายหุก่มต่างๆ

ข้อสาม คืออธิบายเกี่ยวกับวันกิยามะฮฺและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวันกิยามะฮฺ เช่น ผลตอบแทน บทลงโทษ นรก และสวรรค์ เป็นต้น

ดังนั้นการตะอฺวะฮฺอัลลอฮ์ คือตะอฺวะฮฺผู้คนที่รู้จักอัลลอฮ์ พระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ การงานต่างๆของอัลลอฮ์ อธิบายถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้นที่ เป็นผู้สร้าง ผู้ปกครอง ผู้ดูแล บริหารจัดการจักรวาลและทุกสิ่งทุกอย่างทั้งหมด สิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์คือสิ่งถูกสร้าง สิ่งถูกสร้างเหล่านี้ไม่มีพลังอำนาจใดๆทั้งสิ้น อัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ควรแก่การเคารพภักดีมิใช่สิ่งอื่นใดที่นอกเหนือจากอัลลอฮ์ นี่คือขั้นตอนแรกในการนำเสนอตะอฺวะฮฺซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการนำเสนอตะอฺวะฮฺ

ขั้นตอนต่อมาคือการอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในวันอาคิเราะฮฺ อธิบายถึงสิ่งดีต่างๆ เกี่ยวกับสวนสวรรค์ ความโหดร้ายของนรก และสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นในวันอาคิเราะฮฺ

และขั้นตอนต่อมาซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย คือ การอธิบายหุก่มต่างๆในศาสนา ทั้งที่เป็นสิ่งที่อนุมัติหรือที่เรียกว่า หะลาล และสิ่งต่างๆที่ไม่อนุมัติโดยศาสนาอิสลาม นั่นก็คือสิ่งที่ หะรอม และอธิบายถึงสิ่งวาญิบและกล่าวถึงสิทธิต่างๆ(ที่ต้องรู้และปฏิบัติในศาสนา)

ในช่วงที่นบีทำการตะอฺวะฮฺในเมืองมักกะฮฺ ท่านนบีได้เริ่มต้นการตะอฺวะฮฺด้วยการให้ผู้คนรู้จักอัลลอฮ์และวันกิยามะฮฺ และอธิบายเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับบรรดาเราะสูลที่ผ่านมาพร้อมกับประชาชาติของพวกเขา ส่วนการตะอฺวะฮฺของนบีในช่วงที่ท่านอยู่ ณ เมืองมาดีนะฮฺนั้น อัลลอฮ์ได้ประทานหุก่มต่างๆทำให้อิสลามครบสมบูรณ์ ท่านนบีจึงสอนผู้คนด้วยหุก่มต่างๆเหล่านี้ จึงทำให้ผู้คนที่มีความเชื่อต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮฺตอบรับอย่างง่ายดาย แต่กลับสร้างความยากลำบากแก่บรรดากาเฟรและมุนาฟิก

อัลลอฮ์ ได้สั่งให้ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม ปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรดานบีและเราะสูลที่มาก่อนหน้าท่านนบีในภาพรวม และสั่งให้ปฏิบัติตามแบบอย่างของนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม โดยเฉพาะเจาะจง แบบอย่างของนบีอิบรอฮีมคือการทุ่มเททุกอย่างเพื่อ

ศาสนา การทุ่มเทด้วยชีวิต ทรัพย์สิน ภรรยาและลูก และอัลลอฮ์ได้สั่งให้เราทุกคนปฏิบัติตามเราะ
สุลมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลิม ในทุกสถานการณ์ นอกจากบางสิ่งบางเรื่องที่เป็น
ข้อยกเว้นสำหรับท่านนบี

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวหลังจากที่กล่าวถึงบรรดานบี อะลัยฮิมุศเศาะลาตุ วัสสะลาม กลุ่ม
หนึ่ง

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ آفْتِدَةٌ ۗ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ إِن
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾

ความว่า “ชนเหล่านี้ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้ทางนำแก่พวกเขา ฉะนั้น
เจ้าจงเจริญรอยตามพวกเขาเถิด จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) ว่าฉันจะไม่ขอ
ต่อพวกท่านซึ่งค่าจ้างใด ๆ ทั้งสิ้น อัลกุรอานนั้น มิใช่จะอะไรอื่นนอกจาก
คำตักเตือนสำหรับประชาชาติทั้งหลายเท่านั้น” (อัล-อันอาม : 90)

2. และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

ความว่า “แล้วเราได้วะฮีย์แก่เจ้าว่า จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรอฮีม
ผู้เที่ยงธรรม และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี” (อัน-นะหุล : 123)

3. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสแก่ประชาชาติของท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลิม ว่า

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

ความว่า “โดยแน่นอน ในเราะสุลของอัลลอฮ์มีแบบฉบับอันดีงาม
สำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮ์และวันกิยามะฮ์
และรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก” (อัล-อะหฺซาบ : 21)

อัตชีวประวัติของบรรดานบีในการทำงานตะอวะฮ์ไปสู่อิสลาม

การงานและจรรยาภรรยาของบรรดานบียึดเอามาจากอัตชีวประวัติของบรรดานบี
บรรดานบีใช้เส้นทางชีวิตทั้งหมดเพื่อการตะอวะฮ์สู่อัลลอฮ์ ทุกย่างก้าวของชีวิตหมดไปเพื่ออัลลอฮ์
พวกเขาได้ทุ่มเททั้งทรัพย์สมบัติและชีวิตเพื่อเชิดชูศาสนาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ให้สูงส่ง ไบหน้
ที่เต็มไปด้วยหยาดเหงื่อและส้นเท้าต้องแตกกระแหง พวกเขาต้องเผชิญสารพัดปัญหาและอุปสรรค
แม้จะเหนื่อยยากตกยางออกก็ตาม แม้จะต้องเจอภัยอันตราย ถูกต่อต้าน ถูกทำลายนานัปการ ต้อง

อพยพจากบ้านเกิดเมืองนอน ถูกขับไล่ เหยียดหน้าและต้องต่อสู้กับศัตรู นบีบางท่านถูกฆ่าตาย ถูกกล่าวหาว่าร้าย ถูกเหยียดหยาม ถูกเขียนดี แต่ทว่าก็ยังให้ความรักความเมตตาแก่ผู้คน และก็ยังอดทนต่อบททดสอบเหล่านั้น จนในที่สุดอัลลอฮ์ก็ได้ให้ชัยชนะแก่พวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنْتَهُمْ

نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبِيِّنَا الْمُرْسَلِينَ ۗ﴾

ความว่า “และแน่นอนบรรดา เราะฮ์ลก่อนเจ้านั้นได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว แล้วพวกเขาอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาถูกปฏิเสธมา และถูกทำร้าย จนกระทั่ง ความช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา และไม่มีใครเปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลอฮ์ได้ และแท้จริงนั้นได้มายังเจ้าแล้ว จากข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมา” (อัล-อันอาม : 34)

กลุ่มประเภทของมนุษย์หลังจากได้รับการตะอวะฮ์

หลังจากที่มนุษย์ได้ถูกนำเสนอการตะอวะฮ์โดยบรรดานบีและเราะฮ์ล จะปรากฏสองกลุ่มมนุษย์ด้วยกัน

กลุ่มแรก คือกลุ่มมนุษย์ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่นำมาโดยพวกเขา

และสอง คือกลุ่มมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธา

สำหรับผู้ศรัทธา อัลลอฮ์จะทดสอบด้วยบททดสอบต่างๆนานา ทดสอบด้วยความสุขสบายและความยากลำบาก ผู้คนจะเป็นศัตรูกับเขาและจะทำร้ายเขา การทดสอบเพื่อที่อัลลอฮ์จะรู้ว่าใครเป็นผู้สัตย์จริงและใครเป็นผู้โกหก และใครเป็นมุอ์มินที่แท้จริงและเป็นมุนาฟิก

สำหรับผู้ที่ไม่ยอมศรัทธาต่อสิ่งที่นำเสนอโดยบรรดานบีและเราะฮ์ล พวกเขาจะถูกลงโทษที่แสนเจ็บปวด และพวกเขาจะได้รับโทษเช่นนี้ตลอดไปไม่มีวันสิ้นสุด ความเจ็บปวดจะประสบกับทุกคนแม้ว่าเขาจะศรัทธาหรือไม่ก็ตาม แต่สำหรับผู้ศรัทธาจะได้รับ ความเจ็บปวดในโลกนี้เพียงเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นช่วงแรกที่เป็นเวลาสั้นๆของชีวิต และหลังจากนั้นเขาจะได้รับความสุขสบายในโลกนี้และโลกหน้าตราบเท่ากันวันครีกาล แต่ตรงกันข้าม สำหรับผู้ไม่ศรัทธาจะได้รับ ความสุขสำราญจอมปลอมในช่วงสั้นๆในโลกดุนยา และต่อมาเขาจะพบเจอกับความเจ็บปวดอันนรันครีในโลกอาคิเราะฮ์

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۗ﴾

﴿فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ

ความว่า “มนุษย์คิดหรือว่า พวกเขาจะถูกทอดทิ้งเพียงแต่พวกเขาบอกว่า เราศรัทธา และพวกเขาจะไม่ถูกทดสอบ กระนั้นหรือ และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบบรรดาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ดังนั้นอัลลอฮ์จะทรงจำแนกให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้สัตย์จริงและจะทรงจำแนกให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้กล่าวเท็จ” (อัล-อันกะบูต : 2-3)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَدِ ۗ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۗ﴾

ความว่า “อย่าให้การเคลื่อนไหวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในเมืองหลวง เจ้าได้เป็นอันขาด มันเป็นเรื่องอำนวยประโยชน์เล็กน้อยเท่านั้น แล้วที่อยู่ของพวกเขานั้น คือ ญะฮันนัม และช่างเป็นที่พักนอนที่เลวร้ายจริง ๆ” (อาละอิมรอม : 21)

3. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۗ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۗ﴾

ความว่า “ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สมบัติพวกเขา และอย่าให้ลูก ๆ ของพวกเขาเป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตแห่งโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น” (อัต-เตาบะฮ์ : 55)

การทำงานของบรรดานบี เราะาะฮูล และบรรดาผู้เจริญรอยตามบรรดานบีและเราะาะฮูล

บรรดานบีและเราะาะฮูล และบรรดาผู้เจริญรอยตามบรรดานบีและเราะาะฮูลเหล่านั้นเดินทางบนหน้าแผ่นดินเพื่อนำเสนอเตาที่ติด การศรัทธา และการงานที่ดีไปสู่เพื่อนมนุษย์ และเชิญชวนพวกเขาไปสู่สิ่งเหล่านี้ สิ่งที่พวกเขาชอบมากที่สุดคือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์และการงานที่ดี และจุดมุ่งหมายของพวกเขาคือ การได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าของเขา ความโปรดปรานของพระเจ้า ความสุขสบายในสวนสวรรค์และที่อยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาได้มูญาฮะดะฮ์ เผยแผ่ อดทนต่ออุปสรรคต่างๆที่พบเจอ อัลลอฮ์จึงพอใจในตัวพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในอัลลอฮ์ ดังกล่าวนี้คือ ภาพที่อัลลอฮ์ได้ยอมรับสั่งสอนพวกเขา และนี่คือแนวทางการดำเนินชีวิตส่วนตัวของพวกเขาในด้านการตะอูวะฮ์ เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับผู้ที่ต้องการทำหน้าที่ตะอูวะฮ์ในหนทางของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อไป

การตะอวะฮ์ไปสู่เตาหีดและการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการเคารพภักดีอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียวโดยไม่ตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنْهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

ความว่า “และเราได้ส่งเราะสูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า” (อัล-อันบิยาอ : 25)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ

كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

ความว่า “1. จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ 2. อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง 3. พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ 4. และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์” (อัล-อิคลาส : 1-4)

3. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٦﴾

ความว่า “และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะสูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) “พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจว็ด” ดังนั้น ในหมู่พวกเขา มีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขา มีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้น พวกเจ้าจงตระเวนไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่า บั้นปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด” (อัน-นะหุล : 36)

การเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ไปสู่มวลมนุษยย์และให้การสั่งสอนตักเตือนพวกเขา

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

حَسِيبًا﴾

ความว่า “บรรดา (นะบี) ผู้ที่ได้เผยแพร่ศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขากลัวเกรงพระองค์ และไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัล ลอฮ์เป็นผู้ทรงชำระสอบสวน” (อัล-อะหฺซาบ : 39)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿تَعْلَمُونَ لَا مَا اللَّهُ مِنْ وَأَعْلَمُ لَكُمْ وَأَنْصَحُ رَبِّي رِسَالَاتِ أُبَلِّغُكُمْ﴾

ความว่า “โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันจะชี้แจงและนำไปแก่พวกท่าน และฉันรู้จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกท่านไม่รู้” (อัล-อะฮฺรอฟ : 62)

3. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَأْتِيَا الرُّسُولَ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ

رِسَالَاتِهِ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

ความว่า “เราะฮ์สุลเอ๋ย ! จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศสารของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา” (อัล-มาอิเดฮฺ : 67)

การตะอวะฮฺผู้คนตามบ้านเรือน ตามตลาด หมู่บ้านและตามชุมชนต่างๆ

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِأَيَّتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ

طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقَوْلًا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ﴾

ความว่า “เจ้าจงไปพร้อมกับพี่ชายของเจ้า พร้อมด้วยสัญญาอันทั้งหลายของข้า และเจ้าทั้งสองอย่าเจือยชาในการรำลึกถึงข้า(42) เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรอาอัน แท้จริงเขาจะใสโอหังมาก(43) แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมา หรือเกิดความยำเกรงขึ้น(44)” (ฏอฮา : 42-44)

2. ท่านเราะฮ์สุล คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เยี่ยมเยียนตามบ้านของผู้คนและได้เชิญชวนพวกเขาไปสู่อัลลอฮ์ ท่านได้เสนอตัวเองตามชนเผ่าต่างๆ และท่านได้กล่าวแก่พวกเขาว่า

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا».

ความว่า “โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย จงกล่าว ลา อิลา ฮา อิลลัล ลัลลอฮุเถิด (ความว่า :ไม่มีพระเจ้าที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์) แน่แน่นอนพวกท่านจะประสบความสำเร็จ” หะดีษเศาะหิหฺ บันติกโดยอะหมัด : 16603, ซุอึบ อีระนะโอดได้กล่าวว่า สายรายงานหะดีษนี้เศาะหิหฺ)

3. จากท่านอุสมามะฮฺ อิบน์ ซัยด์ เราะวะฎียัลลอฮฺอันสุมา ได้กล่าวว่า

– أن النبي صل الله عليه وسلم عاد سعد بن عبادة رضي الله عنه - وفيه - حتى مرَّ بمَجْلِسٍ فِيهِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَالْمُشْرِكِينَ عَبَدَةِ الْأَوْثَانِ وَالْيَهُودِ... فَسَلَّمَ عَلَيْهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ وَقَفَ فَتَنَزَّلَ، فَدَعَاهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَقَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ... متفق عليه.
ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้ไปเยี่ยมสะอูด อิบน์ นิ อุบาตะฮฺ จนผ่านสถานที่ที่มีทั้งมุสลิมิน มุชริกินผู้ที่กราบไหว้รูปปั้น และชาวยิวรวมอยู่ด้วยกัน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม จึงให้สละมแก่พวกเขาทั้งหลาย แล้วก็หยุดและลงไปยังพวกเขา แล้วจึงเชิญชวนพวกเขาไปสู่อัลลอฮ์ ท่านได้อ่านอัลกุรอานให้พวกเขาได้รับฟัง” (บันติกโดยอัลบุคอรีฮฺ หะดีษที่ 5663 และมุสลิม หะดีษที่ 1798 สำนักนวนหะดีษเป็นของมุสลิม)

กล่าวสรรเสริญ รำลึกถึงอัลลอฮ์และขออภัยโทษจากพระองค์อยู่ตลอดเวลาและทุกสถานการณ์

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสเกี่ยวกับนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสะลาม

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾

ความว่า “การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ได้ประทานอิสมาอิลและอิสฮากแก่ข้าพระองค์ ขณะที่ข้าพระองค์อยู่ในวัยชรา แต่แท้จริงพระเจ้าของข้าพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินการวิงวอนอย่างแนนอน” (อิบรอฮีม : 39)

2. จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮา ได้กล่าวว่า

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ.

ความว่า “ท่านเราะฮฺลุล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้รำลึกถึงอัลลอฮ์ในทุกสถานการณ์” (บันติกโดยมุสลิม หะดีษที่ 373)

3. จากท่านอะหมอรฺ อัลมุชานนีฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันสุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِنَّهُ لِيُعَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ».

ความว่า “แท้ที่จริงแล้วจิตใจฉันมันชอบหลงลืม และแท้ที่จริงฉันขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ในวันหนึ่งเป็นจำนวน 100 ครั้ง” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 2702)

เขียนจดหมายไปยังราชาผู้ครองนครรัฐต่างๆ เพื่อตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์

จากอะนะศ เราะวะฎีย์ลลอฮ์ฮุอันฮา ได้กล่าวว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَى كِسْرَى، وَإِلَى قَيْصَرَ، وَإِلَى
الْبَجَائِثِي، وَإِلَى كُلِّ جَبَّارٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى.

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้เขียนจดหมายไปยังกิสรอ(ชื่อตำแหน่งของกษัตริย์เปอร์เซีย) และก็อยศ็อร(ชื่อตำแหน่งของกษัตริย์โรมัน) และอันนะญาซีย(ชื่อตำแหน่งของกษัตริย์เอธิโอเปีย) และส่งไปยังผู้มีอำนาจบารมี(และยศถาบรรดาศักดิ์ ฌ ที่ต่างๆ) เพื่อเชิญชวนพวกเขาไปสู่อัลลอฮ์ ตะอาลา” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 1774)

การตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ การตะอวะฮ์ไปสู่แนวทางที่นำไปสู่อัลลอฮ์ และการตะอวะฮ์ไปสู่วันอาคิเราะฮ์ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกนำเสนอดะอวะฮ์จะต้องพานพบ

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าอีกว่า

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۗ وَسُبْحَانَ اللَّهِ

اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “นี่คือแนวทางของฉัน ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี” (ยูซุฟ : 108)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۗ وَجَدِلْهُمْ بِلَا تَأْتِي هِيَ

أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝﴾

﴿

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริงพระเจ้าของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง” (อัลนะหฺล : 125)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ

يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿

ความว่า “และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรอ (ชาวมักกะฮฺ) และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในวันนั้นพวกหนึ่งจะอยู่ในสวรรค์ และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกช่วงโชติ” (อัลซุรรอ : 7)

การตะอวะฮฺผู้คนที่ต้องการด้วยภาษาของพวกเขาเอง

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿

ความว่า “และเราได้ส่งเราะสูลคนใด นอกจากด้วยการพูดภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดแจ้งแก่พวกเขา อัลลอฮฺจะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อิบรอฮีม : 4)

ต้องขังให้มีความเท่าเทียมกันระหว่างการทำอิบาดะฮฺและการตะอวะฮฺ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿يَأْتِيهَا الْمَزْمَلُ ﴿١﴾ فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نَصَفَهُ ۖ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا

﴿٣﴾ أَوْ زِدَ عَلَيْهِ وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ ﴿

ความว่า “1. โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย 2. จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน) 3. ครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย 4. หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ (ชัดถ้อยชัดคำ)” (อัลมุซมมิล : 1-4)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَأْتِيهَا الْمُدَّتُّ ۝ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝ وَرَبِّكَ فَكَبِيرٌ ۝ وَتِيَابِكَ فَطَهَّرَ ۝﴾

﴿وَالرُّجْزَ فَأَهْجُرْ ۝﴾

ความว่า “1. โฉมผู้ห่มกายอยู่เอื่อย 2. จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน 3. และแต่พระเจ้าของเจ้า จงกล่าวตักบีร์(การสรรเสริญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ) 4. และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด 5. และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย” (อัลมุดดัษษิร : 1-5)

กล่าวถึงประชาชาติต่าง ๆ พร้อมกับนบี อะลียฮิมุสสะลาม ของพวกเขา

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِمْ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي

هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝﴾

ความว่า “และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของบรรดาเราะสุล เพื่อให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้าแล้วใน (เรื่องราวเหล่านี้) นี้ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อรำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย” (สุุด : 120)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ

وَلَكِنْ تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝﴾

ความว่า “โดยแน่นอนอย่างยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขา เป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่ว่าเป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา” (ยูซุฟ : 111)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ فَمَثَلُهُ

كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثُ ۚ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝﴾

ความว่า “และหากเราประสงค์แล้ว แน่นอนเราก็คยกเขาขึ้นและ ด้วย บรรดาโองการเหล่านั้น แต่ว่าเขาคงมั่นอยู่กับดินและปฏิบัติตาม ความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้นอุปมาของผู้นั้น จึงตั้งอุปไมยของสุนัข หากเจ้าขับไล่มัน มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง นั่นแหละคือ อุปมากลุ่ม ชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา ดังนั้นเจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้น เถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ” (อัล-อะฮฺรอฟ : 176)

ยอมอ่อนโอนต่อบรรดาฟาเเฟร์ในสถานการณ์ที่อันตรายและตกอยู่ในความกลัว

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْلَةً ۗ وَحَدِّثْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝﴾

ความว่า “ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เป็นมิตรอื่นจากบรรดามุมีน และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาย่อมไม่อยู่ใน สิ่งใดที่มาจาก อัลลอฮฺ นอกจากพวกเขาจะป้องกัน (ให้พ้นอันตราย) จากพวกเขาจริง ๆ เท่านั้น และอัลลอฮฺทรงเตือนพวกเขาให้ยำเกรง พระองค์ และยังอัลลอฮฺนั้นคือการกลับไป (ของพวกเขา)” (อาลิอิมรอม : 28)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

ความว่า “ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺหลังจากที่เขาได้รับศรัทธาแล้ว (เขาจะได้รับความรักจากอัลลอฮฺ) เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับทั้ง ๆ ที่หัวใจ ของเขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธา แต่ผู้ใดเปิดหัวใจของเขาด้วยการปฏิเสธ ศรัทธา พวกเขา ก็จะได้รับความรักจากอัลลอฮฺและสำหรับพวกเขาจะ ได้รับการลงโทษอย่างมหันต์” (อัน-นะหฺล : 106)

ทำงานตะอะฮฺอย่างต่อเนืองและไม่อ่อนข้อต่อบรรดาผู้ต่อต้าน

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَأَصَدَعَ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ
 الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ سَجَعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾﴾

ความว่า “ดังนั้น จงประกาศอย่างเปิดเผยในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชา และจง
 ผินหลังให้พวกมุชริกีน(94) แท้จริง เราได้ให้ความพอเพียงแก่เจ้าต่อ
 พวกเย้ยหยันแล้ว(95) บรรดาผู้ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ดังนั้น
 พวกเขาจะรู้(96)” (อัล-หิจญรฺ : 94-96)

2. และอัลลฮอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿فَدَرَبْنِي وَمَنْ يُكْذِبُ ۖ هَذَا أَحَدِيثٌ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾
 وَأَمَلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾﴾

ความว่า “ดังนั้นจงปล่อยให้ข้าเกิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน เรา
 จะนำพวกเขาหลงสู่ (การหลงโทษ) ทีละขั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้(44) และข้า
 จะประวิงเวลาให้แก่พวกเขาแท้จริงอุบายของข้ามันแข็งแกร่งนัก(45)”
 (อัล-เกาะลัม : 44-45)

3. และอัลลฮอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿وَلَا رَبَّكَ إِلَىٰ وَادْعُ إِلَىٰكَ أَنْزَلْتُ إِذْ بَعَدَ اللَّهُ آيَاتٍ عَن يَصُدُّكَ ۖ وَلَا
 الْمُشْرِكِينَ مِنَ تَكُونَ﴾

ความว่า “และอย่าให้พวกเขาหันเหเจ้าจากโองการทั้งหลายของอัลลฮอฮฺ
 หลังจากที่มันได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และจงเชิญชวนไปสู่พระ
 เจ้าของเจ้าและอย่าอยู่ในหมูผู้ตั้งภาคี” (อัลเกาะศอส : 87)

4. และอัลลฮอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِمْ جِهَادًا كَبِيرًا﴾

ความว่า “ดังนั้น เจ้าอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและจงต่อสู้ดิ้นรนกับ
 พวกเขาด้วยมัน(อัลกุรอาน) โดยการต่อสู้ดิ้นรนอันยิ่งใหญ่” (อัล-ฟุ
 รกอน : 52)

แข็งกร้าวและเด็ดขาดต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ มุนาฟิกินและผู้ต่อต้านทั้งหลาย

1. อัลลฮอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ ۖ رُكُوعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ ۖ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَرَزَعٍ أُخْرِجَ شَطَطُهُ ۖ فَكَازَرَهُ ۖ فَاسْتَعْطَفَ فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ ۖ يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

ความว่า “มุฮัมมัดเป็นเราะสูลของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รูกูอ์ ผู้สัจญูด โดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮ์และความโปรดปราน (ของพระองค์) เครื่องหมายของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของพวกเขาเนื่องจากร่องรอยแห่งการสัจญูด นั่นคืออุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัลเตวารอต และอุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัลอินญิล ประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมาแล้วทำให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่พระองค์จะก่อความโกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขา (มุสลิมิน) และอัลลอฮ์ทรงสัจญูบบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง” (อัล-ฟัตห : 29)

2. และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَيَسَّ الْأَمْصِيرُ﴾

ความว่า “โอ้นะบี ! จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กลับกลอกในการศรัทธา (มุนาฟิกัน) และจงเจียบขาดแก่พวกเขาและที่อยู่ของพวกเขา นั่นคือ นรกญะฮันนัม และที่กลับไปนั้น ชั่วช้าจริง ๆ” (อัล-เตาบะฮ : 73)

3. และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً ۚ وَعَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾

ความว่า “โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย จนนสูรับกับบรรดาผู้ที่อยู่ไกลเคียงพวกท่าน ที่เป็นปฏิเสศศรัทธาเสียก่อน และจงให้พวกเหล่านั้นประสบกับความรุนแรงจากพวกท่าน และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย” (อัลเตาบะฮฺ : 123)

อย่าได้โศกเศร้าเสียใจและผิดหวังกับผู้ที่ไม่ตอบรับในศาสนาอิสลาม

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَلَعَلَّكَ بِنِخَاعِ نَفْسِكَ عَلَىٰ ءَاثِرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾

ความว่า “ดังนั้น บางทีเจ้าอาจเป็นผู้ทำลายชีวิตของเจ้าด้วยความเสียใจ เนื่องจากการผินหลังของพวกเขา หากพวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้” (อัล-กะฮฟู : 29)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿قَدْ نَعَلِمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ ۗ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ

أَظْهَبِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ تَجْحَدُونَ﴾

ความว่า “เรารู้ดีว่า สิ่งที่พวกเขากล่าวกันนั้นทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงพวกเขาหาได้ปฏิเสธเจ้าไม่ แต่ทว่าบรรดาผู้ธรรมนั้นปฏิเสธโองการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ต่างหาก” (อัลอันอาม : 33)

3. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

مَنْ يَشَاءُ ۗ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾

ความว่า “ดังนั้น ผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้ถูกนำไปให้เพริศแพรวแก่เขา แล้วเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งดีกระนั้นหรือ ? แท้จริง อัลลอฮ์จะทรงทำให้หลงผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้น เจ้าอย่าทำให้จิตใจของเจ้ากลับกลายเป็นระทมทุกข์ เนื่องจากพวกเขา แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ” (ฟาฏีร : 8)

แจ้งข่าวดีสำหรับผู้ที่ศรัทธาและข่าวร้ายสำหรับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ هُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾﴾

ความว่า “โอ้ นะบีเอ๋ย! แท้จริง เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน และผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ ตามพระบัญชาของพระองค์ และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า แท้จริง สำหรับพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย ปราศจากอันตรายใดๆ (อัล-อะหฺซาบ : 45-47)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۗ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾﴾

ความว่า “และเราจะไม่ส่งบรรดาเราะสูลมา นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือนเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ” (อัล-อันอาม : 48)

3. ท่านอะบีมุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ، قَالَ: «بَشِّرُوا وَلَا تُنْقَرُوا، وَكَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا».

ความว่า “ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม เมื่อใดที่ท่านได้ส่งเศาะหาบะฮฺของท่านคนใดคนหนึ่ง(ไปยังสถานที่ใด)ด้วยคำสั่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ท่านจะกล่าว(สั่งสอนแก่เขาเหล่านั้น)ว่า “พวกเจ้ากล่าวแต่ข่าวดี(และสร้างความใกล้ชิด) และอย่าได้สร้างความกลัวแก่ผู้คนที่ต้องหลีกหนี และพวกเจ้าจงทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เป็นเรื่องง่าย และอย่าได้ทำเรื่องหนึ่งเรื่องใดให้เป็นเรื่องยาก” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 1732)

เชิญชวนผู้คนๆไปสู่อุบัติและห้ามปรามการทำชั่ว

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَمَجْلٌ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَمُحْرَمٌ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

ความว่า "คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะสูลผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัด-เตารอต และในอัล-อินญิลโดยที่เขา จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามีให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขา ซึ่งภาระหนักของพวกเขและห่วงคอกที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่างที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซร้ ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ" (อัลอัล-อะฮฺรอฟ : 157)

ผู้กจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธาต่อพระเจ้าและแจ้งข่าวดีในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ให้สัญญาไว้กับ ความดีที่พวกเขาได้ทำไว้ด้วยสวนสวรรค์

1. จากท่านอิบนุอุบัยาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี คือลลลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม ได้กล่าวว่า

«يَا غَلَامُ إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ، أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ.»

ความว่า : วันหนึ่ง ฉันอยู่ข้างหลังท่านเราะสูลลลอฮ์ คือลลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลิม แล้วท่านได้กล่าวว่า "โอ้ เด็กเอ๋ย ! ฉันจะสอนเจ้าสามสิ่ง ประโยค จงระลึกถึงอัลลอฮ์อยู่เสมอแล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงคุ้มครองเจ้า จงระลึกถึงอัลลอฮ์อยู่เสมอแล้วเจ้าก็จะพบว่าพระองค์นั้นทรงอยู่เคียงข้างเจ้า เมื่อเจ้าจะขอสิ่งใดก็จงขอจากอัลลอฮ์ และเมื่อเจ้าจะขอความช่วยเหลือก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และ จงทราบไว้ว่า"

ประชาชาตินี้ทั้งหมดหากพวกเขาพร้อมตัวกันเพื่อจะให้เกิดคุณอย่างหนึ่งแก่เจ้า พวกเขาจะไม่สามารถให้คุณแก่เจ้าได้ เว้นแต่ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงบันทึกไว้แล้วสำหรับเจ้า และ หากพวกเขาพร้อมตัวกันเพื่อจะให้เกิดโทษอย่างหนึ่งให้กับเจ้า พวกเขาก็ไม่สามารถจะทำให้เกิดโทษแก่ตัวเจ้าได้ เว้นแต่ในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงบันทึกไว้แล้วต่อตัวเจ้า ซึ่ง ปากกาได้ถูกยกออกแล้ว และสมุดบันทึกก็แห้งเรียบร้อยแล้ว [เศาะหฺีบบันทึกโดยอัมมัด หมายเลข 2669 และบันทึกโดยอัต-ติรมิซียฺ หมายเลข 2516]

2. จากท่านชะฮฺุด อิบนิ ชะฮฺุด เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺ อะลียฺอี วะซัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ يَضْمَنُ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ، وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ»

ความว่า “ใครที่รับประกันกับฉันว่าจะระวังสิ่งที่อยู่ระหว่างหมวดเคราของเขา(คือ ลี้น) และสิ่งที่อยู่ระหว่างขาทั้งสองของเขา(คือ อวัยวะเพศ) ได้ ฉันจะประกันสวนสวรรค์ให้กับเขา” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีเยฺ หะดีษที่ 7464)

ไม่มีการขอเงินค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากการตะอูวะฮฺ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสแก่มุฮัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลียฺอี วะซัลลัม ว่า

﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۗ إِنِ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

شَهِيدٌ

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ไม่มีรางวัลอันใดที่ฉันจะขอจากพวกท่าน เพราะมันเป็นของพวกท่าน แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮฺ และพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง” (สะบะฮฺ: 47)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสแก่อนุหฺ อะลียฺอีสะลาม ว่า

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنِ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

ความว่า “และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก” (อัซ-ซุฮะรอฮฺ : 108)

มีใจรักและเมตตาธรรมต่อเพื่อนมนุษย์

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ ۖ رُكُوعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ ۖ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَرَزَعٍ أُخْرِجَ شَطَطُهُ ۖ فَكَازَرَهُ ۖ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝﴾

ความว่า “มุฮัมมัดเป็นเราะฮ์มะฮ์ของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รูกูอ์ ผู้สัจญุด โดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮ์และความโปรดปราน (ของพระองค์) เครื่องหมายของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของพวกเขาเนื่องจากร่องรอยแห่งการสัจญุด นั่นคืออุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัลเตวารอต และอุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัลอินญิล ประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมาแล้วทำให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่พระองค์จะก่อความโกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขา (มุสลิมิน) และอัลลอฮ์ทรงสั่งญาบบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง” (อัล-ฟัตหฺ : 29)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสแก่ณูหฺ อะลัยฮิสสะลาม ว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

ความว่า “และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย” (อัล-อันบิยาอฺ : 107)

3. จากท่านอะบีฮุร็อยเราะฮ์ เราะฮ์มัตุลลอฮ์อันฮุ ได้กล่าวว่า

قيل يا رسول الله : ادع على المشركين قال: «إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لِعَانًا، وَإِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً».

ความว่า “มีคนกล่าวแก่ท่านเราะฮ์มะฮ์ลุลลอฮ์ว่า ขอท่านจงขอความอหีให้บรรดามุชริกีนประสพกับความพินาศ ท่านนบีจึงกล่าวว่า “แท้จริงแล้วฉันมิได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้สาปแช่ง หากแต่ว่าฉันถูกส่งมาเพื่อความเมตตาธรรม” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 2599)

มีใจรัก เมตตาและสงสาร

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

ความว่า “แท้จริงมีเราะฮ์สูลคนหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ห่วงใยย่าน เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสงสาร ต่อบรรดาผู้ศรัทธา” (อัลเตาบะฮฺ : 128)

มีความอ่อนโยน เปิดอกและให้อภัยเสมอ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวแก่นบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะซัลลัม ว่า

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾

ความว่า “เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮฺนั่นเอง เจ้า(มุฮัมมัด) จึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขาและถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤตินหยาบช้า และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้ร้ แน่นอนพวกเขาก็ยอมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาราชการกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแต่อัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้งหลาย” (อาละอิมรอน : 159)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสแก่นบีมุซาและฮารูน อะลัยฮิมัสละลาม ว่า

﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لِّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ﴾

ความว่า “เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเออน์ แท้จริงเขาเยโสโอหังมาก ๔๓. แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมา หรือเกิดความยำเกรงขึ้น” (ฏอฮา : 43-44)

3. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสแก่นบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะซัลลัม ว่า

﴿الْجَاهِلِينَ عَنِ الْأَعْرَاضِ بِالْعُرْفِ وَأَمْرِ الْعَفْوِ﴾ خُذْ

ความว่า “เจ้า (มุหัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำการ
ที่ชอบ และจงผินหลัง ให้แก่ผู้โหดเหี้ยมทั้งหลายเถิด” (อัล-อะฮฺรอฟ :
199)

4. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสแก่ท่านมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮฺ อะลยฮิ วะซัลลัม ว่า

﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِمٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾

ความว่า “ดังนั้น เจ้าจงให้อภัยแก่พวกเขา และจงกล่าวว่าคุณดี แล้ว
พวกเขาก็จะรู้” (อัล-ฮุคฺรฺฟ : 89)

ข้อสัจธรรมสุจริต

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

ความว่า “ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่นความจริงนั้น ชน
เหล่านั้น พวกเขาคือบรรดาผู้ยำเกรง” (อัล-ฮุคฺมฺ : 33)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾

ความว่า “และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) อิบรอฮีมที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขา
เป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนบีนะบี” (มฺรฺยัม : 41)

อดทนอดกลั้น

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ

نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ﴾

ความว่า “และแน่นอนบรรดา เราะสุลก่อนเจ้า นั้นได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว
แล้วพวกเขาอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาถูกปฏิเสธมา และถูกทำร้าย
จนกระทั่ง ความช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา และไม่มีใคร
เปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลอฮฺได้ และแท้จริงนั้นได้มายังเจ้าแล้ว
จากข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมา” (อัล-อันอาม : 34)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوفُونَ﴾

ความว่า “จงอดทน (ต่อไปเกิดมุหัมมัด) แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้น เป็นจริงเสมอ และอย่าให้บรรดาผู้ไม่มีความเชื่อมั่นทำให้เจ้ากังวลใจ” (อัล-รุม : 60)

3. และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾

ความว่า “ดังนั้นเจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดีงามเถิด” (อัล-มะฮารีญ : 5)

อิคลาศและบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

ความว่า “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์” (อัล-ฮุมร : 2)

2. และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงมีชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงวิงวอนขอต่อพระองค์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของพระองค์ บรรดาการสรรเสริญนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก” (ฆอฟีร : 65)

ใจกว้าง มีจิตสาธารณะ และนอบน้อมถ่อมตน

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۖ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ
فَقَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۖ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ
سَمِينٍ ۖ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۖ﴾

ความว่า “24. เรื่องราวของแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีมได้มาถึงเจ้าบ้างไหม? 25. เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) พวกเขากล่าวว่า ศานติ เขากล่าวว่า(ตอบ) ว่าศานติ (พวกท่านเป็น)หมู่ชนผู้แปลกหน้า

26. แล้วเขาก็รีบเข้าไปหาครอบครัวของเขา แล้วได้นำลูกวัวอ้วน (ซึ่ง
ย่างเสร็จแล้ว)ออกมา 27. และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าว
ว่า พวกท่านไม่กินหรือ” (อับ-ซาริยาต : 24-27)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ
دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ ۖ
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾﴾

ความว่า “23. และเมื่อเขามาพบบ่อน้ำแห่ง (เมือง) มัดยัน เขาได้พบฝูง
ชนกลุ่มหนึ่งกำลังตักน้ำและนอกจากพวกเขาเหล่านั้น เขายังได้พบหญิง
สองคนคอยห้าม (ฝูงแกะ) เขา (มุซา) กล่าวถามว่า “เรื่องราวของเธอทั้ง
สองเป็นมาอย่างไร?”นางทั้งสองกล่าวว่า “เราไม่สามารถตักน้ำได้
จนกว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจะถอยออกไป และบิดาของเราก็เป็นคนแก่
มากแล้ว” ๒๔. ดังนั้น เขาจึงตักน้ำให้แก่นางทั้งสองแล้วก็กลับไปพักได้
ร่วมและกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์อยาก
ได้ในความดีที่พระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่ข้าพระองค์” (อัล-เกาะ
ศอศ : 23-24)

3. จากท่านอุมฺรฺ ุเราะฎิยัลลอฮฺนฺฮู ได้กล่าวว่า ฉันได้ยืมท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะซัลลิม ได้
กล่าวว่า

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا :
عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

ความว่า “พวกเจ้าจงอย่ากล่าวยกย่องฉัน (จนเกินเลย) อย่างที่ชาวคริส
เตียนได้ยกย่อง(อีซา)บุตรของนางมัรยัม เพราะแท้จริง ฉันนี่คือบ่าว
ของพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวว่า ‘บ่าวของอัลลอฮฺและเราะสุล
ของพระองค์’” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ : 3445)

ไม่ฝักใฝ่และหลงใหลในวัตถุแห่งโลกดุนยา

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِمْ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقَ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾

ความว่า “และเจ้าจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความ
เพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกกุฟฟาร ซึ่งความสุขสำราญ
ในโลกดุนยา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทน
ของพระเจ้านั้น ดียิ่งกว่าและจริงยิ่งกว่า” (ฏอฮา : 131)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ

وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن

ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾

ความว่า “และจงอดทนต่อตัวของเจ้า ร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้
เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยปราศจากความโปรด
ปรานของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขา
ขณะที่เจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้ แลเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้
ที่เราทำให้หัวใจของเขาละเลยจากการรำลึกถึงเรา และปฏิบัติตาม
อารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาพินาศสูญหาย” (อัล-กะฮฟู : 28)

ส่งเสริมสนับสนุนในการทำความดีและพยายามให้ความขยันและความกลัวในการทำ
มะอฺติยะฮฺ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿13﴾ وَمَنْ

يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ

مُهِينٌ﴾

ความว่า “13. เหล่านั้นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮฺ และผู้ใดที่เชื่อ
ฟังอัลลอฮฺ และเราะฮฺของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้า
บรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของมัน โดยที่
พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาลและนั่นคือชัย
ชนะอันยิ่งใหญ่ 14. และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และเราะฮฺของพระองค์

และละเมิดขอบเขตของพระองค์แล้วไซ้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้า
นรก โดยที่เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล และเขาจะได้รับการลงโทษที่
ยิ่งความอภัยให้(แก่เขา)” (อัน-นินสาอ์ : 13-14)

ริบเร่งในการทำความดี

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا
يُسرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۗ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ

ความว่า “ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนแก่เขา และเราได้ประทาน
บุตรแก่เขาคือยะฮฺยา และเราได้ปรับปรุงแก้ไขภริยาของเขาให้เป็น
ปกติแก่เขา แท้จริงพวกเขา แข่งขันกันในการทำความดีและพวกเขา
วิงวอนเราด้วยความหวังในการลงโทษของเรา และพวกเขาเป็นผู้ถ่อม
ตัวเกรงกลัวต่อเรา” (อัน-อัมบิยาอ : 90)

ทุ่มเททั้งทรัพย์สินเงินทองและร่างกายเพื่อเชิดชูอิสลาม

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ ۗ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ความว่า “แต่ทว่าเราะสูล และบรรดาผู้ที่ศรัทธาซึ่งร่วมอยู่กับท่านนั้น
ได้ต่อสู้ด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา ชนเหล่านี้
แหละสำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับความดีมากมาย และชนเหล่านี้แหละ
คือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ” (อัต-เตาบะฮฺ : 88)

ต่อสู้และมูญาฮะดะฮฺในหนทางของอัลลอฮฺ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

ความว่า “และนะบียี่มากมายแล้ว ที่กลุ่มชนอันมากมายได้ต่อสู้ร่วมกับ
เขา แล้วพวกเขาหาได้ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้ประสบแก่พวกเขาในทาง
ของอัลลอฮฺ และพวกเขาหาได้อ่อนกำลังลง และหาได้สยบไม่
และอัลลอฮฺนั้นทรงรักผู้ที่อดทนทั้งหลาย” (อาละอิมรอน : 146)

2. และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبئْسَ الْمَصِيرُ﴾

ความว่า “โอ้หนะบี ! จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กลับ
กลอกในการศรัทธา (มุนาฟิกีน) และจงเจียบขาดแก่พวกเขาและที่อยู่
ของพวกเขา นั่นคือ นรกญะฮันนัม และที่กลับไปนั้น ชั่วช้าจริง ๆ” (อัล-
เตาบะฮฺ : 73)

เรียนรู้สลับกับการสั่งสอนอย่างต่อเนื่อง

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿عَلِمَا زِدْنِي رَبِّ﴾

ความว่า “และจงกล่าวเถิด “ข้าแต่พระเจ้าของข้า ขอพระองค์ทรงโปรด
เพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย” (ฏอฮา : 114)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا﴾

ความว่า “มูซาได้กล่าวแก่เขาว่า “จะให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม? โดย
ท่านจะต้องสอนฉันจากสิ่งที่ท่านได้เคยเรียนรู้มา ตามแนวทางที่
เที่ยงตรง” (อัล-กะฮ์ฟี : 66)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِن يَتَفَوَّكُم بِكُفْرَانِكُمْ أَغْرَابًا وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ
وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾

ความว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งเราะฮ์ลุซซันคนหนึ่งในหมู่ผู้ไม่รู้จักร
หนังสือจากพวกเขาเองเพื่อสาธยายอายาตต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา
และทรงทำให้พวกเขาผุดผ่อง และทรงสอนคัมภีร์และความสุขุม
คัมภีร์ภาพแก่พวกเขา และแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในการหลงผิด
อย่างชัดแจ้งก็ตาม” (อัล-ญุมอะฮฺ : 2)

ชำระจิตใจให้สะอาด ทำจิตใจและร่างกายให้แข็งแรงด้วยการทำอิบาดะฮ์และรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างสม่ำเสมอ

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ نَعَلْنَا أَنكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

﴿وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾﴾

ความว่า “97. และโดยแน่นอน เรารู้ว่าแท้จริงเจ้านั้นหวัอกของเจ้าอึดอัดต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว 98. ดังนั้น จงกล่าวสวดด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงร่วมอยู่ในหมู่ผู้สujud 99. และจงเคารพภักดีพระเจ้าของเจ้า จนกว่าความแน่นอน(ความตาย) จะมาหาเจ้า” (อัล-หุจญ์ร : 97-99)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

﴿٤٢﴾﴾

ความว่า “41. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงอัลลอฮ์โดยการรำลึกอย่างมากมาย 42. และแซ่ซ้องสวดดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น” (อัล-อะหฺซาบ : 41-42)

3. จากท่านอบี สุร็อยเาะฮ์ เราะวะฎ็ยัลลอฮ์ อันฮุ ได้กล่าวว่า

أَنَّ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَسَأَلُهُ خَادِمًا، وَشَكَتِ الْعَمَلَ فَقَالَ : «مَا أَلْفَيْتِيهِ عِنْدَنَا» قَالَ : «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ مَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ خَادِمٍ؟ تُسَبِّحِينَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتُحَمِّدِينَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتُكَبِّرِينَ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ حِينَ تَأْخُذِينَ مَضْجَعَكَ».

ความว่า “ท่านฟาติมะฮ์(บุตรธิดาของท่านนบี)เราะวะฎ็ยัลลอฮ์ อันฮุ ได้มาพบท่านนบี คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลัม และท่านฟาติมะฮ์ได้ขอคนรับใช้คนหนึ่งจากท่านนบีพร้อมกับได้ฟ้องท่านนบีเกี่ยวการงาน(อันมากมายที่ต้องปฏิบัติ) ท่านนบีจึงกล่าวขึ้นว่า “เจ้าไม่สามารถที่จะพบเจอคนรับใช้ที่เจ้าต้องการ ณ ที่เราหรอก” (และ)ท่านนบีจึงกล่าวอีกว่า “เอาหรือไม่หากเราจะชี้ทางในสิ่งที่ดีกว่าสำหรับเจ้ามากไปกว่าคนรับใช้ดังกล่าว? คือการที่เจ้าได้กล่าวตัสบีหฺ 33 ครั้ง กล่าวตะหฺมีด 33 ครั้ง กล่าวตักบีรฺ 34 ครั้ง เมื่อเจ้าจะล้มตัวลงนอนบนที่นอนของเจ้า”

(บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 3113 และ : 2828 สำนักนหะดีษเป็นของมุสลิม)

ขออ้อให้อัลลอฮ์ทรงประทานทางนำแก่ชาวมุซริกีน

1. จากท่านอบู สุร็อยเราะฮะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

قَدِمَ الطَّفِيلُ وَأَصْحَابُهُ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ دَوْسًا قَدْ كَفَرَتْ
وَأَبَتْ، فَادْعُ اللَّهَ عَلَيْهَا، فَقِيلَ: هَلَكْتَ دَوْسُ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ! اهْدِ
دَوْسًا وَأَنْتَ بِهِمْ».

ความว่า “อึดพิยลและพวกพ้องของเขาได้มาพบท่านเราะฮ์สุล แล้วพวกเขาได้กล่าวแก่ท่านเราะฮ์สุลว่า ท่านเราะฮ์สุลลุลลอฮ์ แท้จริงแล้วพวกเดาซันได้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมรับ(การเชิญชวน) ดังนั้นท่านจงขออ้อให้อัลลอฮ์ทรงบังเกิดความหายนะแก่พวกเขา จึงมีคนกล่าวขึ้นมาว่า ความหายนะจะประสบแก่พวกเดาซันเสียแล้ว (แต่)ท่านนบีจึงกล่าวอ้อขึ้นว่า “โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์จงชี้ทางนำแก่ชนเผ่าเดาซันด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 2737 และ : 2524 สำนักนหะดีษเป็นของมุสลิม)

2. จากท่านอบู สุร็อยเราะฮะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

كُنْتُ أَدْعُو أُمَّيَّ إِلَى الْإِسْلَامِ وَهِيَ مُشْرِكَةٌ، فَدَعَوْتُهَا يَوْمًا فَأَسْمَعَنِي فِي
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَكْرَهُ... -وفيه-: قُلْتُ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ!... فَادْعُ اللَّهَ أَنْ يَهْدِيَ أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اللَّهُمَّ اهْدِ أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ».

ความว่า “ฉันเคยเชิญชวนแม่ของฉันสู่ทางนำแห่งอิสลามในขณะที่แม่ของฉันยังเป็นชาวมุซริก ฉันได้เชิญชวนแม่ของฉันในวันหนึ่ง และแล้วแม่ของฉันได้กล่าวเกี่ยวกับท่านเราะฮ์สุลลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลัม ในสิ่งที่ฉันไม่ชอบเป็นอย่างยิ่ง ฉันได้กล่าว(แก่ท่านเราะฮ์สุล)ว่า โอ้อ ท่านเราะฮ์สุลลุลลอฮ์ ท่านจงขออ้อแก่อัลลอฮ์เพื่อให้พระองค์ทรงชี้ทางนำแก่มารดาของอบู สุร็อยเราะฮะฮ์ด้วยเถิด ท่าน เราะฮ์สุลลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลัม จึงกล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ จงให้ทางนำแก่มารดาของอบู สุร็อยเราะฮะฮ์ด้วยเถิด” (บันทึกโดยมุสลิม : 2491)

3. จากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ،
ضَرَبَهُ قَوْمُهُ فَأَذَمَوْهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنِ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ».

ความว่า “เหมือนกับว่าฉันได้เห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะซัลลัม ได้เล่าถึง(เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับ)นบีท่านหนึ่งจากบรรดานบี
ทั้งหลาย ซึ่งประชาชาติของท่านนบีท่านนั้นได้ทำการเขียนตีท่านจน
เลือดตกยางออก และท่านนบีดังกล่าวนั้นได้ลูบเลือดที่ไหลออกมาบน
ใบหน้าของเขา พร้อมกับกล่าวว่า “โอ้อัลลอฮุ จงประทานอภัยโทษแก่
ประชาชาติของฉันด้วยเถิด แท้ที่จริงแล้วพวกเขาไม่รู้” (บันทึกโดยอัล-
บุคอรี : 2477 และมุสลิม : 1792 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัล-บุคอรี)

ทำการตะอูอะฮ์ทุกวันเวลาและทุกสภาวะการณ์

1. อัลลอฮุ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้อาละฮ์ของฉัน แท้จริงข้าพระองค์ได้
เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน” (นุห
: 5)

2. จากท่านอุบาต๊ะฮ์ อิบน์ุ อัสศอมิต เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا، فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ
بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا، وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا،
وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ : «إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا
عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ».

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้เรียกพวกเรา(เพื่อ
ทำการสาบานตนกับท่าน) แล้วเราได้สาบานตนกับท่านนบี ท่านนบีจึง
กล่าวในสิ่งที่ท่านต้องการจากพวกเรา คือ การให้คำสาบานตนในการที่
จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามทั้งในสิ่งที่เราชอบและสิ่งที่เราไม่ชอบ และใน
สิ่งที่ยากลำบากและในสิ่งที่ง่าย และสิ่งที่มีผลกระทบต่อเรา และเรา
อย่าได้คิดคัดค้านต่อต้านสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในเรื่อง
ดังกล่าว นอกเสียจากว่าพวกท่านเห็นความปฏิกิริยาอย่างชัดเจน
ที่มีหลักฐานจากอัลลอฮุที่บ่งบอกถึงสิ่งนั้นอย่างชัดเจน”(บันทึกโดยอัล-
บุคอรี : 7055,7056 และมุสลิม : 1709 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัล-บุคอ
รี)

มีการประชุมอยู่ตลอดเวลา

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۗ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۗ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝﴾

ความว่า “เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮฺนั่นเอง เจ้า(มุหัมมัด) จึงได้สภาพอ่อนโยนแก่พวกเขาและถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤตินายาบช้า และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้ร้ แน่นนอนพวกเขาก็ยอมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแต่อัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้งหลาย” (อาลิอิมรอน : 159)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝﴾

ความว่า “และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขาและดำรงละหมาด และกิจการของพวกเขามีการปรึกษาหารือระหว่างพวกเขา และเขาบริจาควัตถุที่เราได้ให้เครื่องปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา” (อัลช-ชูรอ : 38)

มีความศรัทธาที่แน่วแน่นมั่นคง และมอบความไว้วางใจแก่อัลลอฮฺ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۗ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝﴾

ความว่า “ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา ก็แท้จริงนั้นอัลลอฮฺได้ทรงช่วยเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ขับไล่เขาออกไปโดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน ขณะที่ทั้งสองอยู่ในถ้ำนั้นคือขณะที่เขาได้กล่าวแก่สหายของเขาว่า ท่านอย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮฺทรงอยู่กับเรา

แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานลงมาแก่เขา ซึ่งความสงบใจจากพระองค์ และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงให้อภัยคำ ของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุดและ พจนารถของอัลลอฮ์นั้น คือพจนารถที่สูงสุด และอัลลอฮ์คือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัต-เตอาบะฮฺ : 40)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا ۗ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ ﴾

ความว่า “61. ครั้นเมื่อแต่ละฝ่ายได้มองเห็นกัน พวกพ้องของมุซาได้กล่าวว่า “แท้จริงเราถูกตามทันแล้ว” 62. เขา (มุซา) ได้กล่าวว่า “ไม่หรวอก แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงอยู่กับฉัน พระองค์ทรงชี้แนะทางแก่ฉัน 63. ดังนั้นเราได้คลายมุซาว่า “จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้า” แล้วมันก็ได้แยกออก แต่ละข้างมีสภาพเหมือนภูเขาใหญ่” (อัช-ชูอะรอฮฺ : 61-63)

ดูอาห์และละหมาดในทุกสถานการณ์

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْحِ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ ﴾

ความว่า “9. ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเราโดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกขู้งัด 10. เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ(ข้าพระองค์)ด้วย 11. ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำฝนตกลงมาอย่างหนัก” 12. และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำไหลพุ่ง ดังนั้น น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบกันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว” (อัล-เกาะมัรฺ : 9-13)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبِّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَكَةِ مُرْدِفِينَ﴾

ความว่า “จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือยามคับขันต่อพระเจ้าของเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า แท้จริงข้าจะช่วยเหลือพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮฺหนึ่งพันตน โดยทยอยกันลงมา” (อัล-อันฟาล : 9)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾

ความว่า “และพวกเจ้าจงอาศัยความอดทนและการละหมาดเถิด และแท้จริงการละหมาดนั้นเป็นสิ่งใหญ่โตนอกจากบรรดาผู้ที่นอบน้อมถ่อมตนเท่านั้น” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 45)

4. จากท่านหุซัยฟะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าววว่า

وعن حذيفة رضي الله عنه قال : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى.

ความว่า ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้น เมื่อมีสิ่งใดทำให้ท่านทุกข์ร้อนใจ ท่านจะละหมาด” (หะดีษ หะสัน บันทึกลงโดยอะหมัด : 23688 และบันทึกลงโดยอบู ดาวูด : 1319 ดู เศาะฮิหฺ สุนัน อิบิ ดาวูด : 1171)

ห้องร้องเรื่องต่าง ๆ แก่อัลลอฮฺและขอความช่วยเหลือจากพระองค์ในทุกเวลาและทุกสถานการณ์

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

ความว่า “เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้าสลดของฉันและความทุกข์ระทมของฉันต่ออัลลอฮฺ และฉันรู้ (เรื่องความเมตตา) จากอัลลอฮฺซึ่งพวกเจ้าไม่รู้” (ยูซุฟ : 86)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَىٰ لِلْعَبِيدِينَ ﴿٨٤﴾﴾

ความว่า “83. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอัยยูบ เมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า “แท้จริงข้าพระองค์นั้น ความทุกข์ยากได้ประสบแก่ข้าพระองค์และพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงเมตตายิ่ง ในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย ๘๔. ดังนั้น เราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขาแล้วเราได้ปลดเปลื้องสิ่งที่เป็นความทุกข์ยากแก่เขา และเราได้ให้ครอบครัวของเขาแก่เขา และเช่นเดียวกับที่เขาได้เคยมีมาก่อน (เช่น บุตรหลานและพวกพ้อง) เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ที่เคารพภักดี” (อัล-อันบิยาอู : 83-84)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْأَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَبَدَعُونَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۗ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾﴾

ความว่า “89. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของชะกะรียาเมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ของพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้ข้าพระองค์อยู่อย่างเดียวดาย และพระองค์ท่านท่านนั้นเป็นผู้สืบมรดกอันดียิ่ง” ๙๐. ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนแก่เขา และเราได้ประทานบุตรแก่เขาคือยะฮฺยา และเราได้ปรับปรุงแก้ไขภริยาของเขาให้เป็นปกติแก่เขา แท้จริงพวกเขา แข่งขันกันในการทำความดีและพวกเขาวิงวอนเราด้วยความหวังในการลงโทษของเรา และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตัวเกรงกลัวต่อเรา” (อัล-อันบิยาอู : 89-90)

อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ห่างไกลสิ่งแวดล้อมที่เลวทราม

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿๑๑๙﴾﴾

ความว่า “โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงอยู่อยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง” (อัล-เตาบะฮฺ : 119)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝﴾

ความว่า “และจงอดทนต่อตัวของเจ้า ร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้
เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยปรารถนาความโปรด
ปรานของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขา
ขณะที่เจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้ แลเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้
ที่เราทำให้หัวใจของเขาละเลยจากการรำลึกถึงเรา และปฏิบัติตาม
อารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาพินาศสูญหาย” (อัล-กะฮ์ฟี : 28)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ
بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا
يَتَرَقَّبُ ۗ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾﴾

ความว่า “20. และชายคนหนึ่งได้มาจากชานเมืองอย่างรีบเร่ง เขากล่าว
ว่า “โอ้โมเสสเอ๋ย ! พวกขุนนางชั้นผู้ใหญ่กำลังปรึกษากันเกี่ยวกับ
เรื่องของท่าน เพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปเถิดแท้จริงฉันเป็นผู้หวัง
ดีต่อท่าน 21. ดังนั้น เขาจึงออกจากเมืองนั้นในสภาพหวาดกลัวว่าจะ
เกิดภัย เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดช่วยข้า
พระองค์ให้รอดพ้นจากหมู่ผู้อธรรม” (อัล-กิศอศ : 20-21)

4. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ سَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ سَخُوضُوا فِي
حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝﴾

ความว่า “และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ซึ่งกำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ใน
บรรดาโองการของเราแล้ว ก็จงออกห่างจากพวกเขาเสีย จนกว่าพวก
เขาจะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอื่นจากนั้น และถ้าชัฏญอนทำให้เจ้าลืม

แล้ว ก็จงอย่านั่งร่วมกับพวกที่อธรรมเหล่านั้นต่อไป หลังจากที่มีการ
นิกขึ้นได้” (อัล-อันอาม : 68)

ยึดอัลลอฮ์เป็นที่พึ่งในทุกเรื่องและอย่าเอาตนเองเป็นที่พึ่งแทนพระองค์ และยึดเหตุผลที่
อนุญาตโดยศาสนาในการดำเนินงานต่างๆ

1. อัลลอฮ์ ตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ ۗ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَنَشِيرٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิดว่า (มุฮัมมัด) ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครอง
ประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้
นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้น
ลับแล้ว แน่อนฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้มากมายแล้ว และความชั่ว
ร้ายก็ย่อมไม่ต้องฉันได้ ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ตักเตือนและผู้
ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น” (อัล-อะฮฺรอฟ : 188)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۗ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ
ۗ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

ความว่า “พวกเจ้ามิได้ฆ่าพวกเขา แต่ทว่า อัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงฆ่า
พวกเขา และเจ้ามิได้ขว้างดอก ขณะที่เจ้าขว้าง แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหาก
ที่ขว้างและเพื่อว่าพระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาอย่างดีงาม
จากพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินทรงรอบรู้” (อัล-อันฟาล : 17)

4. จากท่านหุรัยรอฮ์ เราะวะฎียัลลอฮ์อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮะฮ์ฮุด คีอิลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้
กล่าวว่า

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَعَزُّ جُنْدَهُ، وَنَصْرَ عَبْدَهُ، وَعَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ،
فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ﴾.

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว ผู้ทรงให้
ทหารของพระองค์แข็งแกร่ง ทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ ทรงทำให้
กลุ่มพันธมิตรพ่ายแพ้เพียงพระองค์เดียว เพราะว่ามีสิ่งอื่นใด

หลังจากพระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หะดีษที่ 4114 และมุสลิม หะ
ดีษที่ 2724)

ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอัลลอฮ์แม้ว่าสติปัญญาของเราจะไม่เห็นด้วยก็ตาม

ผู้ที่ทำหน้าที่ตะอูวะฮ์จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอัลลอฮ์แม้ปัญญาของเราจะไม่เห็นด้วยก็ตาม ดังเช่น การสร้างเรือสำเภานขนาดใหญ่บนพื้นที่ที่แห้งแล้ง การทอดทิ้งภรรยาและลูกของท่านนบีอิบรอฮีม ณ สถานที่ที่ไม่มีพืชไม้ใดๆเลย การสั่งให้มุซาจับงูใหญ่หรือการที่ฟาตมือน้ำทะเลด้วยไม้เท้า ทั้งหมดเหล่านี้เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ ตะอูวา

1. อัลลอฮ์ ตะอูวา ได้ตรัสว่า

﴿وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ

تَسَخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾

ความว่า “และเขาได้สร้างเรือ และคราใดที่บุคคลชั้นนำจากหมู่ชนของเขา(นุห์) ผ่านมา พวกเขาก็เยาะเย้ยเขา เขาก็จะกล่าวว่า “หากพวกท่านเยาะเย้ยพวกเรา แท้จริงเราก็จะเยาะเย้ยพวกท่านเช่นเดียวกับที่พวกท่านเยาะเย้ย” (สุต : 38)

2. อัลลอฮ์ ตะอูวา ได้ตรัสว่า

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا

لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مِنَ النَّاسِ لِيُؤْتُوا إِلَيْهِمْ وَأَرْزُقْهُمْ مِنْ

الْثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾

ความว่า “โอ้พระเจ้าของเรา แท้จริงข้าพระองค์ได้ให้ลูกหลานของข้าพระองค์ ฟานักอยู่ ณ ที่ราบลุ่มนี้โดยไม่มีพืชผลใดๆ ซึ่งอยู่ใกล้บ้านอันเป็นเขตหวงห้ามของพระองค์ โอ้พระเจ้าของเรา เพื่อให้พวกเขาดำรงการละหมาด ขอพระองค์ทรงให้จิตใจจากปวงมนุษย์ มุ่งไปยังพวกเขา และทรงประทานปัจจัยยังชีพที่เป็นพืชผลแก่พวกเขาหวังว่าพวกเขาจะขอบคุณ” (อิบรอฮีม : 37)

3. อัลลอฮ์ ตะอูวา ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ﴾ ④ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا

وَأَهْشُرُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ⑤ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ

﴿ فَالْقَبْهَاءُ فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سُنْعِيهَا

﴿ سِرَّتَهَا الْأُولَى ﴾

ความว่า “17. “และอะไรที่อยู่ในมือขวาขอเจ้าเล่า โอ้มูซา เอ๋ย 18. เขากล่าวว่า “มันเป็นไม้เท้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ใช้มันสำหรับยันและข้าพระองค์ใช้มันตีบนพุ่มไม้เพื่อเป็นอาหารสำหรับแกะของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ใช้มันในประโยชน์อื่น ๆ อีก” 19. พระองค์ตรัสว่า “จงโยนมันไปซิ โอ้มูซาเอ๋ย” 20. เขาจึงโยนมันลงไป แล้วมันก็ได้กลายเป็นงูเลื้อย 21. พระองค์ตรัสว่า”จงจับมันขึ้นมาและอย่ากลัว เราจะให้มันกลับมาเป็นไม้เท้าตามสภาพก่อนของมัน” (ฎอฮา : 21-17)

4. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ

كَالطُّورِ الْعَظِيمِ ۖ

ความว่า “ดังนั้นเราได้ดลใจมูซาว่า “จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้า” แล้วมันก็ได้แยกออก แต่ละข้างมีสภาพเหมือนภูเขาใหญ่” (อัล-ชุกรอฮ์ : 63)

แบกความทุกข์ยากจากการถูกทำร้ายและถูกขับไล่จากศัตรูในหนทางการตะอูวะฮ์ไปสู่ อัลลอฮฺ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۗ

مَسَّهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ

مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ۖ

ความว่า “หรือพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวรรค์ โดยเยี่ยงอย่างของผู้ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า ยังมีได้มายังพวกเจ้าเลย ซึ่งบรรดาความลำบากและความเดือดร้อนได้ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้รับความหวั่นไหว จนกระทั่งเราะฮ์ซูลและบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งอยู่กับเขากล่าวขึ้นว่า เมื่อไรเล่าการช่วยเหลือของอัลลอฮฺ? พึงรู้เถิดว่าแท้จริงการช่วยเหลือของอัลลอฮฺใกล้อยู่แล้ว” (อัล-บะเกาะเราะฮ์สุ : 214)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا

ءَاذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝﴾

ความว่า “และทำไมเล่าเราจึงไม่มอบความไว้วางใจแต่อัลลอฮฺ และ
แน่นอนพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางทั้งหลายแก่เราและเราจะอดทนต่อ
การที่พวกท่านทำร้ายเรา และบรรดาผู้มอบความไว้วางใจพึงไว้วางใจ
แต่อัลลอฮฺเท่านั้น” (อิบรอฮีม : 12)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ

وَيْمَكُرُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَكْرِينَ ۝﴾

ความว่า “และจงรำลึกขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเจ้า
เพื่อกักขังเจ้า หรือฆ่าเจ้าหรือขับไล่เจ้าออกไปและพวกเขาวางอุบาย
กันและอัลลอฮฺก็ทรงวางอุบาย และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่าใน
หมู่ผู้วางอุบาย” (อัล-อันฟาล : 30)

4. จากท่านอาอีซะฮฺ เราะเบียลลอฮฺอันฮา ได้กล่าว แก่ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺ อะลียิ อะลล์ลัม
ว่า

هَلْ أَتَىٰ عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أُحُدٍ؟ قَالَ : «لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ
مَا لَقِيتُ، وَكَانَ أَشَدُّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَىٰ
ابْنِ عَبْدِ يَالِيلِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَىٰ مَا أَرَدْتُ، فَأَنْطَلَقْتُ
وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَىٰ وَجْهِ، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ النَّعَالِبِ

ความว่า “ท่านเคยเจอวันที่หนักยิ่งกว่าวันสงครามอุฮุดไหม? ท่าน
ตอบว่า “แท้จริงแล้ว ฉันเคยเจอกับ(การต่อต้าน)จากเผ่าของพวกเขา
(คือกูเรชมักกะฮฺที่ปฏิเสธศรัทธา) และที่รุนแรงที่สุดที่ฉันได้รับ(การ
ต่อต้าน)จากพวกเขาก็คือในวันอัล-อะเกาะบะฮฺ ตอนที่ฉันเสนอตัวฉัน
ต่อบุตรอิบนุ อับดียาลิล บินอับดิกุาลแล้วเขาไม่ตอบรับต่อข้อ
เรียกร้องของฉัน แล้วฉันก็ผลัดตัวออกไปด้วยใบหน้าเศร้าหมอง แล้ว
ฉันก็มาหยุดที่ควน “ก็อรนูลชะอาลิบ” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺ หะดีษที่
3231 และมุสลิม หะดีษที่ 2724 สำนักนวนหะดีษเป็นของอัล-บุคอรีฮฺ)

5. จากท่านอะนัส เราะเบียลลอฮฺอันฮา ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺ อะลียิ อะลล์ลัม ได้
กล่าวว่า

«لَقَدْ أَخِفْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ، وَلَقَدْ أُؤْذِيْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْذِي أَحَدٌ، وَلَقَدْ أَتَتْ عَلَيَّ ثَلَاثُونَ مِنْ بَيْنِ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ وَمَا لِي وَلِبَلَالٍ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ ذُو كَبِدٍ إِلَّا شَيْءٌ يُؤَارِيهِ إِبْطُ بِلَالٍ»

ความว่า “ฉันถูกขู่ทำร้ายในหนทางของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีใครที่ถูกขู่ทำร้าย (เช่นนี้)แม้แต่คนเดียว ฉันถูกทรมานในหนทางของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีใครที่ถูกทรมานเช่นนี้ ฉันเคยมีคนถึงสามสิบคนผลัดเปลี่ยนมาหาฉัน(เพื่อมาทำร้ายฉัน)ในช่วงเวลาหนึ่งวันหนึ่งคืน และฉันกับบิลาลเคยไม่มีอาหารที่มนุษย์ที่มีจิตใจพึงกินได้นอกจากอาหาร(อันน้อยนิด)ที่สามารถเก็บซ่อนไว้ใต้วงแขนของบิลาลก็ยังไม่” (บันทึกโดยอัด-ดิรมีชีร์ หะดีษที่ 2472 และอิบนุ มาญะฮฺ หะดีษที่ 151 ส่วนวนหะดีษเป็นของอัด-ดิรมีชีร์)

อดทนจากการถูกเหยียดหยามและใส่ร้ายป้ายสี

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ﴾

ความว่า “เช่นนั้นแหละ ไม่มีเราะสูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขาถือว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า” (อัซ-ซารียาต : 52)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾

ความว่า “และแน่นอนบรรดาเราะสูล ก่อนเจ้านั้นได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว ดังนั้นจึงได้ล่อมบรรดาผู้ที่เย้ยหยันเราะสูลเหล่านั้นไว้ ซึ่งสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันกัน” (อัล-อันอาม : 10)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَنْتُ أَحْلَمَ بَلِ أَفْتَرْتَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا

أُرْسِلَ الْآؤُلُونَ﴾

ความว่า “แต่ที่ว่าพวกเขาบอกว่า “มันเป็นความฝันที่สับสน หากแต่ว่าเขาได้เสกสรรปั้นแต่งมันขึ้นหากแต่ว่าเขาเป็นนักวิ ถ้าเช่นนั้น ให้เขานำ

หลักฐานหนึ่งมาแสดงแก่เรา เช่นเดียวกับบุคคลในยุคก่อน ๆ ได้ถูกส่ง
มา” (อัล-อันบิยาฮ์ : 5)

4. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ نَعَلْنَا أَنكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

وَكَنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾﴾

ความว่า “97. และโดยแน่นอน เรารู้ว่าแท้จริงเจ้านั้นหัวใจของเจ้าอัดอัด
ต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว 98. ดังนั้น จงกล่าวสวดดีด้วยการสรรเสริญพระ
เจ้าของเจ้า และจงร่วมอยู่ในหมู่ผู้สujud 99. และจงเคารพภักดีพระ
เจ้าของเจ้า จนกว่าความแน่นอน(ความตาย) จะมาหาเจ้า” (อัล-หัจญ์รฺ :
97-99)

แสดงความแข็งแกร่งหนักแน่นและความกร้าวหาญต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธที่คิดต่อต้าน

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

ความว่า “161. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น พระเจ้าของฉัน
ได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง คือศาสนาที่เที่ยงแท้อันเป็นแนวทาง
ของอิบรอฮีมผู้ไฝ่หาความจริง และเขา(อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่
ผู้ให้มีภาคีขึ้น” (อัล-อันอาม : 152)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا

بُرءَاؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ

الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۗ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ

لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۗ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ

أَتَيْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

ความว่า “แน่นอนได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้วใน (ตัว)
อิบรอฮีม และบรรดา (มุอฺมิน) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่
หมู่ชนของพวกเขาว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่
พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนา

ของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่) ตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว นอกจากคำกล่าวของอิบรอฮีมแก่บิดาของเขา (ที่ว่า) แน่نونฉันจะขอภัยโทษให้แก่ท่านทั้งหลาย ที่ฉันไม่มีอำนาจอันใดจะช่วยท่าน (ให้พ้นจากการลงโทษ) จากอัลลอฮ์ได้ ข้าแต่พระเจ้าของเราแต่พระองค์ท่านเราขอมอบหมายและยังพระองค์ท่านเท่านั้น เราขออภัยโทษ และยังพระองค์ท่านเท่านั้นคือการกลับไป (อัล-มูมตะฮินะฮฺ : 4)

3. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าเกี่ยวกับบรรดานักมายากลหลังจากที่ได้ศรัทธาแล้วว่า

﴿قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنْ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾﴾

ความว่า “พวกเขา กล่าวว่า “เราจะไม่ฝักใฝ่ท่านมากกว่าหลักฐานที่ชัดแจ้งที่ได้มายังเรา ขอสาบานต่อพระผู้ให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำผิด แท้จริงท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น “แท้จริง เราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศยิ่ง และทรงยั่งยืนตลอดไป” (ฏอฮา : 72-73)

มอบความไว้วางใจแก่อัลลอฮ์ กล่าวหาญและมั่นคงในจุดยืนเมื่ออยู่ต่อหน้าบรรดาศัตรู ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีจำนวนมากก็ตาม

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَّقُوا اللَّهَ يَنْقُومِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِعَايَةِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ﴾

ความว่า “71. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนะบีนูหฺ เมื่อเขา(นูหฺ) กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน ! หากว่าการพักอยู่ของฉันและการตัดเตื่อนของฉัน ด้วยโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นฉันขอมอบหมายแต่อัลลอฮ์ เท่านั้นพวกท่านจงร่วมกันวางแผนของพวกท่าน พร้อมกับบรรดาภาคี

ของพวกเขาท่านเกิด แล้วอย่าให้แผนของพวกเขาเป็นที่ปิดบังแก่พวกเขา แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย” (ยูनुส : 71)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสเกี่ยวกับนบีฮูด อะละยฮิสสะลาม ว่า

﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرِكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَآشْهَدُوهُ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ ۗ فَاكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۗ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۗ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾﴾

ความว่า “54. เราจะไม่กล่าวอย่างใด เว้นแต่พระเจ้าบางองค์ของเราได้นำความชั่วเข้าไปสิงในตัวท่าน” เขา (ฮูด) กล่าวว่า “แท้จริงฉันให้อัลลอฮฺทรงเป็นพยาน แล้วพวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงฉันปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านตั้งภาคี 55. อื่นจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านทั้งหมดจงวางแผนทำร้ายฉันเถิด แล้วพวกท่านอย่าได้ให้ฉันต้องรอคอยเลย 56. แท้จริงฉันมอบหมายต่ออัลลอฮฺ พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเขา ไม่มีสัตว์เลื้อยคลานใด ๆ เว้นแต่พระองค์ทรงกำขมับมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันอยู่บนทางที่เที่ยงตรง” (ฮูด : 54-56)

รับประโยชน์จากอำนาจของอัลลอฮฺในการคลายความทุกข์ยากที่ประสบพบพานและเพื่อตอบสนองความต้องการ

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحٰنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَخَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ ۗ وَكَذٰلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾﴾

ความว่า “และจงรำลึกถึงเรื่องราวของฮันนูน (นะบียูนูส) เมื่อเขาจากไปด้วยความโกรธพรรคพวกของเขา แล้วเขาคิดว่าเราจะไม่ทำให้เขาได้รับความลำบาก แล้วเขาก็ร้องเรียนท่านกลางความมืดทึบทะเลว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ท่าน มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรมทั้งหลาย” ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขาและเราได้ช่วยให้เขารอดพ้นจากความทุกข์ระทมและเช่นเดียวกันนี้ เราช่วยบรรดาผู้ศรัทธา” (อัล-อันบิยาอ์ : 87-88)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ ۖ كَلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۙ ﴾

ความว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้ขอน้ำให้แก่กลุ่มชนของพวกเขา แล้วเราได้กล่าวว่ เจ้าจงตีหินด้วยไม้เท้าของเจ้าแล้วตาน้ำสิบสองตา ก็พุ่งออกจากหินนั้น แน่นอนกลุ่มชนแต่ละกลุ่ม ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน พวกเจ้าจงกินและจงดื่มจากริษกีของอัลลอฮฺ และจงอย่าก่อกรรมในผืนแผ่นดินในฐานะผู้บ่อนทำลาย” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 60)

รักษาเกียรติและสถานภาพของตนเอง

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ فِرْعَوْنَ إِلَىٰ مِيثَاقِ رَبِّكَ وَتَلَوْنَا عَلَيْهِ الْقُرْآنَ وَإِذْ يُضَاهِي السَّمَاءَ دُخَانًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانًا ۚ فَسَاقَهُ فِي الْأَرْضِ مُضْتَرًّا مُّوَجًّا ۚ فَسَاقَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۚ فَكُلَّمَا نَزَّلْنَا آيَةً عَلَيْهِ قَالَ سِحْرٌ بَشَرٍ أَلْفَوْهُ وَتَوَلَّوْا ۚ فَجَاءَهُمْ يَوْمَئِذٍ أَجْرُهُمْ أَسْفَلَ السَّمَاءِ ۚ فَكَفَىٰ لَهُمْ خِزْيَانُهُمْ ۚ ﴾

ความว่า “และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซามาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง ไปยังฟิรอาฮฺ และฮามาน และกะอรูน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า (มุซาเป็น) มายากลนักโกหกตัวฉกาจ” (ผอไฟร : 23-24)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสแก่นบีมุซา อะลัยฮิสสะลาม ว่า

﴿ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنبَأُ فِي ذِكْرِي ۚ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لِّعَلَّهِ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ ۚ ﴾

ความว่า “เจ้าจงไปพร้อมกับพี่ชายของเจ้า พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลายของข้า และเจ้าทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงข้า เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรอาฮฺ แท้จริงเขาจะใส่อหังมาก แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมาหรือเกิดความยำเกรงขึ้น” (ฏอฮา : 42-44)

3. จากท่านอะบีหุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ จากท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้กล่าวว่

«لَوْ آمَنَ بِي عَشْرَةٌ مِنَ الْيَهُودِ لَأَمَنَ بِي الْيَهُودُ».

ความว่า “หากสิบคนในบรรดาชาวยิวยอมศรัทธาต่อฉัน แน่แน่นอนชาวยิวทั้งหมดจะศรัทธาต่อฉัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษที่ 3941 และมุสลิม หะดีษที่ 2793 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัล-บุคอรีห์)

ยืนหยัดอยู่บนหลักการของศาสนาอิสลามและบนเส้นทางของอัลลอฮ์ทั้งที่เปิดเผยและไม่เปิดเผย

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۗ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ﴾

ความว่า “เจ้าจงอยู่ในความเที่ยงธรรมเช่นที่ถูกบัญชา และผู้ที่ขอโทษแก่เจ้า และพวกท่านอย่าได้ละเมิด แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นสิ่งที่พวกท่านกระทำ” (สูต : 112)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสเกี่ยวกับนบีซุอัยบ อะลัยฮิสสะลาม ว่า

﴿قَالَ يَنْقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَتَهْلِكُمْ عَنْهُ ۗ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا

أَسْتَطَعْتُ ۗ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

ความว่า “เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนชนของฉันเอ๋ย! พวกท่านมิเห็นดอกหรือ หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ได้ประทานริซกีแก่ฉัน ซึ่งเป็นริซกีที่ดีจากพระองค์และฉันมิปรารถนาที่จะขัดแย้งกับพวกท่าน ในสิ่งที่ฉันได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น ฉันมิปรารถนาสิ่งใดนอกจากการปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันสามารถ และความสำเร็จของฉันจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ แต่พระองค์ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับไปหา” (สูต : 88)